

Lisses echtpaar Roosenschoon al 65 jaar getrouwd

"Blijven ademen en genieten van het leven"

LISSE - Zij was vijftien, hij iets ouder, toen ze elkaar in de oorlog leerden kennen. "Mijn zuster had een revue geschreven en mijn vrouw speelde accordeon en piano. Wij hadden thuis een piano, dus kwam ze bij ons oefenen", vertelt meneer Roosenschoon. "Omdat het oorlog was, moest ze gehaald en gebracht worden. De eerste keer deed mijn zuster dat, de tweede en alle volgende keren ik. Op de tandem van mijn ouders!" Deze week vierde het echtpaar Roosenschoon haar 65-jarig (briljant) huwelijksfeest. Burgemeester Langelaar verraste hen woensdag met een bezoekje en een taart.

door Lia in 't Veld

"Wij trouwden vroeg, omdat er werd gezegd dat getrouwde mannen niet naar Indonesië hoefden", legt mevrouw Roosenschoon uit. "Helaas moest hij toch. Toen hij

Meneer Roosenschoon geflankeerd door zijn vrouw en burgemeester Langelaar (Foto: Lia in 't Veld).

terugkwam, had hij een dochter van twee en een half jaar. Nee, ik heb het onze regering nooit in dank afgenomen."

Het echtpaar Roosenschoon woonde jaren in Amsterdam en dat is nog steeds goed te horen. Meneer werkte lang in de haven. Op zijn 55ste werd hij afgekeurd, waarna hij en zijn vrouw ruim dertig jaar geleden via een woningruil in Lisse terechtkwamen. "Amsterdam was toen al niet meer 'ons' Amsterdam", vindt meneer Roosenschoon. "We hebben het geen dag gemist, hoewel we in het begin wel helemaal naar Amsterdam reden voor een zoute haring."

Muzikaal

Muziek speelt een grote rol in hun leven. Mevrouw speelde jaren semiprofessioneel in verschil-

lende groepen. "Mijn man kon aardig zingen, maar verder is hij niet erg muzikaal. Hij vergezelde mij altijd. We hebben heel Nederland gezien. Dan sjouwde hij met mijn accordeon en riep: 'Had je geen viool kunnen leren spelen?'" Nu geeft mevrouw Roosenschoon muziekbijles aan leerlingen van het Fioretcollege en het Rijnlands Lyceum Sassenheim. "Heerlijk om te doen. Het houdt me jong."

Het 65-jarig huwelijksfeest werd zaterdag gevierd met hun drie dochters en zoon, de acht kleinkinderen en dertien achterkleinkinderen en vrienden. "Wat ons geheim is? Gewoon adem blijven halen, genieten van het leven en tevreden zijn met kleine dingen. Bij het afscheid zeiden we: 'Mensen, tot over vijf jaar!'" ●